Cazul Paulescu sau cum este terfelita memoria unui mare savant roman

O nedreptate strigatoare la cer s-a consumat, la Paris, spre sfirsitul lunii august, in spiritul “corectitudini politice”. Numele savantului roman Nicolae C. Paulescu a fost tirit intr-un scandal incredibil. Prin grija unor vinatori de vrajitoare, un moment de recunoastere europeana a inventatorului insulinei s-a transformat intr-o punere la stilpul infamiei demna de anii ’50, ai dictaturii proletariatului.

La spitalul “Hôtel-Dieu”, din Paris, unde profesorul Paulescu a lucrat (1891 – 1894) cu Étienne Lancereaux - cel mai ilustru clinician si anatomo-patolog al epo-cii -, trebuia sa se dezveleasca o placa comemorativa si un bust al savantului. De asemenea, era prevazuta ceremonia decernarii unui premiu international care sa-i poarte numele. Totul a fost anulat in urma unui articol aparut in *Le Monde* in care se arata ca profesorul Paulescu a fost antisemit si ca din aceasta pricina nu merita sa fie omagiat. Articolul n-a picat din cer senin, ci a fost provocat de o scrisoare de protest venita din partea unei organizatii evreiesti de peste ocean. *Le Monde* a afirmat ca Paulescu a fost in 1923 fondator al Ligii Apararii National Crestine –precursoare a miscarii legionare – si apoi autor al mai multor scrieri antisemite. Si ce daca? – ar intreba orice om de bun simt. In epoca nu era nici un pacat sa spui ce crezi despre evrei, ca si despre alte natii. Desigur, noi, cei de azi, putem regreta unele violente de limbaj ale lui Paulescu, putem sa nu fim de acord cu teoriile sale privitoare la evrei etc. Dar nu putem judeca un om dintr-o alta perioada istorica prin prisma unui set de reguli care functioneaza astazi. Cum nu este acceptabil nici sa amestecam planurile: omul de stiinta trebuie apreciat dincolo de opiniile sale politice.

Insa, teroristii *political corectness* cred ca Paulescu trebuie dat uitari, chiar daca prin stiinta lui a salvat milioane de vieti. Insulina lui Paulescu este folosita inclusiv de evreii bolnavi de diabet. Asa antisemit cum a fost, Paulescu a salvat, indirect, de la moarte nenumarati evrei. Or, dupa capul sec al acestor ideologi care ne otravesc viata, ar trebui sa-i impartim si pe savanti pe categorii: “antisemit”, “filosemit”, “anti-aparhaid”, “anti-homsexual” etc. Eventual, inventiile lor ar putea fi puse pe rafturi separate, astfel incit cel care are trebuinta de ele sa aleaga daca vrea sau nu sa beneficieze de stiinta unui om care a avut diferite opinii.

Naravuri comuniste

Riscam sa reactivam intr-un stat ce-si zice “democratic” proastele naravuri ale regimului comunist, care, incepind cu 1947, a umplut puscariile cu floarea intelectualitatii romanesti, a ars in piete publice cartile unor autori “dusmanosi” si au marginalizat toate valorile autentice.

In plus, nu toate cazurile sint cintarite cu aceeasi balanta. De pilda cel al lui F.G. Banting, cercetatorul canadian care, alaturi de MacLeod, a luat premiul Nobel pentru descoperirea insulinei in locul lui Nicolae Paulescu. In paranteza reamintim ca Paulescu si-a brevetat descoperirea si a publicat rezultatele ceretarilor sale cu opt luni inaintea celor doi. Insa, acordarea premiului Nobel a fost si atunci o chestiune politica. Revenind la Banting, acesta se bucura de toate onorurile desi a fost un exponent de frunte al politicii segregationiste in sistemul de sanatate britanic. Citi oameni cu culoare sa fi tratat Banting si, in general elita medicala britanica a anilor '20? Unde a protestat acest doctor impotriva segragatiei rasiale care se manifesta chiar in spitalele in care lucra? De ce Bating e bun si a putut primi Nobelul, iar Paulescu nu?

“Aparatorii” evreilor stirnesc antisemitismul

Astazi, mortii au devenit din nou periculosi, se coace iarasi razbunarea pe cartile semnate de nume care nu corespund viziunii politice a celor ce detin puterea...

Cu astfel de atitudini se va obtine mai degraba un efect invers: va creste interesul pentru lucrarile cenzurate, vor fi redescoperite figurile puse la index si se va reaprinde antisemitismul. Primejdia a fost sesizata si de Dorel Dorian, deputat din partea comunitatii evreiesti, care a atras atentia asupra acestui pericol.

Academicianul Nicolae Cajal, presedintele Comunitatii Evreiesti din Romania, a dat, la rindu-i dovada de luciditate si bun sim declarind pentru Radio Romania Actualitati: "In primul rand, Paulescu a fost realmente un mare om de stiinta, un om care a contribuit enorm la descoperirea insulinei si este o personalitate cu care noi toti trebuie sa ne mindrim". s...t "Indiferent de parerile pe care le are un om la un moment dat in viata lui, constient sau inconstient de ele, eu consider ca trebuie facuta o diferenta mare, o desfacere intre contributia la stiinta si problemele in care un om are o serie de opinii", a continuat el. "Romania trebuie sa se mandreasca ca a avut un om ca Paulescu in cercetarea medicala romaneasca si a facut un pas mare inainte prin ce a facut el", a incheiat Nicolae Cajal, precizind ca valoarea savantului Paulescu nu trebuie privita "in functie de ce a gindit el despre problema antisemita".

Memoria lui Paulescu a fost aparata si de profesorul Nicolae Hancu, presedintele Federatiei Romane de Diabetologie. El a povestit ziarului *Ziua* cum a propus acordarea premiului international “Nicolae Paulescu”, o data la trei ani, cu ocazia Congresului Federatiei Internationale de Diabet. Initiativa a fost aprobata de forul international. O comisie de specialisti l-a declarat cistigator al premiului pentru anul acesta pe profesorul Jeremia Broglie din Perugia. “ Dupa o reuniune extraordinara a Comitetului de organizare, am fost rugat sa accept sa renuntam la acordarea premiului Paulescu aici la Paris si sa fiu de acord sa fie acordat in Romania, cu ocazia Congresului Federatiei Nationale de Diabet, care va avea loc in luna noiembrie” – a afirmat profesorul Hancu.

“Va spun sincer, sint afectat si pentru faptul ca nu are loc decernarea premiului, dar si pentru altceva: cum este posibila imixtiunea politicului de o asemenea maniera incat o personalitate stiintifica incontestabila sa isi vada meritele anulate pentru niste lucruri care nu au nici o legatura cu stiinta” a incheiat profesorul Hancu.

Ceea ce este evident pentru oameni ca Nicolae Cajal sau Nicolae Hancu, nu e valabil si pentru asa-zisii “aparatori” ai evreilor. Daca ar fi dupa acestia din urma, istoria culturii romane ar trebui epurata de unele dintre cele mai

importante figuri ale ei. Caci multe personalitati s-au pronuntat critic la adresa evreilor. Dar epurarea pare sa fi inceput deja cu Eminescu si continua cu Paulescu. Cine vine la rind?
Ce facem cu Vasile Conta, Vasile Alexandri, Bogdan Petriceicu Hasdeu, Kogalniceanu, Xenopol, Parvan, Iorga, Goga si atitia altii ? Le negam existenta, le darimam busturile, ii aruncam la groapa de gunoi a istoriei?
Dupa ce ne facem “incalzirea” cu acestia am putea merge mai mult in istorie si sa-i judecam pe Stefan Cel Mare, Mihai Viteazul, Vlda Tepes etc. pentru crime impotriva umanitatii, genocid, holocaust, fiindca au cam taiat ceva capete la vietile lor, iar societatea noastra nu poate admite asa ceva. E asa de greu de sesizat ridicolul intreprinderii de a judeca istoria cu masurile zilelor noastre?
Un inceput de lista...
Vasile Conta: "Noi, daca nu vom lupta in contra elementului jidovesc, vom pieri ca natiune".
Vasile Alecsandri: "Cine sunt navalitori, de unde vin si ce vreau? [...] sunt cei mai exclusivisti din toti locuitorii pamantului [...] dorind a face din tara intreaga o proprietate izraelita?" (din discursul rostit in Senatul Romaaniei, pe 10 octombrie 1879).
Mihail Kogalniceanu: "In Romania, cestiunea jidovilor nu este religioasa; ea este o cestiune nationala si economica. [...] De aceea, nu de astazi, ci de pururea, in tot timpul si sub toate regimurile, toti domnii, toti barbatii de stat ai Romaniei [...] s-au preocupat de a opri exploatarea poporului roman prin alt popor strain lui, prin jidovi". (Din comunicarea ministrului de Externe M. Kogalniceanu, privitor la chestiunea evreiasca. Publicata de M. Bujoreanu 1873, sub titlul *Dispozitiuni si circulare*).
Mihail Eminescu: "Noi, din nefericire, suntem convinsi ca Europa oficiala stie intreaga stare de lucruri de la noi [...]ca agentii consulari au date statistice mai exacte decat noi insine, ca diplomatia europeana stie ca noi suntem cei amenintati si persecutati si evreii cei amenintatori si persecutori…" (*Timpul*, 25 mai 1879). "De cate ori se discuta cestiunea israelita, scriitorul roman are teama de a vedea vorbele sale interpretandu-se ca ura de rasa, ca prejuditiu national ori religios. Intrebam acum de ce folos, de ce necesitate pot fi evreii, economic si politic, pentru o tara a carei populatie se stinge din momentul in care ei intra in contact cu ea?".
Bogdan Petriceicu Hasdeu: "Asa dara, *Talmudul* prevede pentru jidani purtare impotriva noastra: <<Daca sunteti mai puternici decat crestinii, exterminati-i" [...]. (*Studii asupra iudaismului*, Bucuresti 1866, Tipografia Th. Vaidescu).
Costache Negri: "Jidovimea, adica 1/7 parte din poporatiunea noastra totala, este cea mai trista lepra cu care ne-au osandit slabiciunea si venalitatea noastra". (*Scrisoarea catre Lupascu* din 12 Iianuarie 1869).
A.D. Xenopol : "…Romanii nu sunt primiti in casele jidovesti decat ca slugi sau hamali". "Jidanii practica fata de Romani exclusivismul economic cel mai riguros si nu pot renunta la el caci le este prescris de insasi religia lor". (*La question israelite en Roumanie*, Paris).
Vasile Parvan: "…Caci noi, oamenii foarte constienti [...] n-avem vreme acum sa ne ocupam cu astfel de nimicuri, precum e cancerul evreesc care distruge tara Moldovei"… (*Despre Evrei*, reeditare 1981).
Nicolae Iorga: "Confundati politic cu noi, care am facut si marit Statul, ei, Evreii, aveau datoria de a iesi din ghetto. Au facut-o? Nu. Traiesc mai departe intre ei, ca natie navalitoare [...] ei ne dau, pur si simplu afara din tara noastra. Dandu-si seama de puterea lor in crestere, ei ne sugruma [...] si, ce e mai pierzator, ne falsifica sufletul, ne degradeaza moralitatea prin opiul ziaristic si literar…" (*Iudaica*).
N.C.Paulescu: "Un scriitor al vostru evreu: Bernard Lazare, spune in cartea sa *Antisemitismul* , aparuta la Paris in 1894: <<Pretutindeni unde jidovii s-au stabilit, s-a dezvoltat antisemitismul>>. Si, dupa ce face aceasta trista constatare, el adauga: <<Cauzele generale ale antisemitismului trebuie sa se afle in insusi Israel, iar nu in cei ce il combat>>”.
Octavian Goga: "…Emigratia continua, nepotolita, metodica, ca dirijata de-un bine chibzuit plan strategic. Daca a schita un gest de aparare impotriva ei inseamna a ne lipi pe frunte pecetea de "antisemiti"…si denuntati Europei ca huligani…"(*Mustul care fierbe*, Ed. Scripca, 1992).

Nicolae Tescanu